

Yoklama

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Şubat 2017

Yoklaması alınan masumiyet,
Bedellerin yitiminde biraz da varsıl bir eksen
Adsızlığın rahmeti
Cehalet bekçisi yorgun beyazlar,
Saçların hezeyanında karmaşık ve kırıksık;
Nasıl da nüktedan sihirli cümleler:
Adını kondurmasan da isminle yaşa, dercesine
O feryat.

Bir şiirde derman
Bir de tutturduğun hikâyede sair kahraman
Az sonra bilemez iken
Gideceği mekânı ve iflah olmaz sevdadan
Düşen payına:
Bir rahmette bir de yürekte peyda olan.

Rahmeti bol bir düş/üş
Bir de yansıyan sefillik onca kördüğüm,
Onca yanılısama
Onca bizsiz terane;
Dediklerine ilaveten
İliştirdiğim ölümlü bir methiye:
Yürekten akarken bozkırın yaşları,
Erip ereceğin artık hangi istikamet ise.

Bir de görmediklerini topla çatı katında zihnin,
Göreceli o bulanık imgelerin de gücüne inan
İçten içe
Ve yak ucunu yazmadığım mektubun:
Yak ki değsin yazmadığına
Ardından da mühürle yüreğini
Hani olur da ararsın o beyhude kimlikle:
Ararsın da değer mi,
Söyle düş bekçisi zamana
Bir de sorgula bakalım:

Kinayesinde onca acının
Deđdi mi sevip de ölmelere?

Deđdi ise,
Yüzü suyu hürmetine gökyüzünün
Hadi kopçala en asil gölgeyi
Kayıp gölgeme:
Kaybolalım birlikte
Bulmaksa aşkı,
Saf tutalım yüreğın mateminde
Bir de kovuşturalım rahmeti
Yüksündüğün kederden düşen payına,
Yükümlü olduğun sadece kader:
Unutma asla.
Unutsan da adımı,
Sağ olsun canın.

Canımdan can alsan da
Rahmeti sevginin yine üstüne
Şu ölümlü güncemin,
Bir de kandığım hükmüne vakıf iken yerli yersiz,
Kandırılmışlığın alameti belli işte:
Kanmadıklarına da Eyvallah,
Andıklarım zaten bir kelamda yalan,
Bir de kınında sayısız beyan,
Dengim bir cümlede
Gör işte:
Sere serpeyim,
Varsın teğet geçsin mutluluk
Paye verdiğimi kim söylediye,
Ona da Eyvallah.